

Но първиятъ имъ опитъ излѣзълъ несполучливъ: шупливата глина не задържала лойта, която се просмуквала навънъ, и тѣ отново седѣли въ тъмнина. Тогава имъ хрумнала щастлива мисълъ: да нагрѣятъ силно паничката на огъня и после да я потопятъ въ вода. Сега тя станала плътна и вече не просмуквала лойта, та нашитѣ злочести приятели имали поне нѣколко часа презъ деня макаръ и слабо освѣтление.

Погребение въ снѣга

Така минавали седмици, месеци, дори години. Моряцитѣ вече не знаели колко време сж тукъ. Но мъжа и тжга по роденъ край почнали да ги гризатъ. Да работятъ не могли, защото нѣмали никакви материяли; всичко що имало да си разкажатъ единъ другиму, било вече разказано, а нови впечатления, нови събития и случки нѣмало. Това убийствено еднообразие, липсата на развлѣчения и на ка-